

ในสมุทรสงคราม

One Of Samut Songkhram



เดือนที่ ๔ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ : โทรศัพท์ โทรสาร ๐ ๓๑๖ ๘๑๖๘ <http://province.m-culture.go.th/samutsongkhram/index.htm>

เพลงกล่อมเด็ก

'เพลงกล่อมเด็ก' หรือเพลงกล่อมลูก เป็นเพลงที่มีเนื้อความสั้น ๆ ร้องง่าย ชาวบ้านในอดีตมักร้องกันได้ เนื่องจากได้ยินได้ฟังมาตั้งแต่เกิด คือ ได้ฟังพ่อแม่ร้องกล่อมตนเอง กล่อมน้องหรือกล่อมหลาน เมื่อมีลูกก็ร้องกล่อมลูก จึงเป็นเพลงที่ร้องกันได้เป็นส่วนมาก เราจึงมักพบว่าเพลงกล่อมเด็กมีอยู่ทุกภูมิภาคของไทยและเป็นวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงดูเด็กในสังคมไทย เพลงกล่อมเด็กมีบทบาทสำคัญต่อครอบครัวไทยทั้งในอดีตและปัจจุบัน เช่น

๑. กล่อมให้เด็กหลับ จึงเป็นเพลงที่มีทำนองฟังสบาย แสดงความรักใคร่ห่วงใยของผู้ใหญ่ที่มีต่อเด็ก เช่น เพลงนอนไปเถิด (นอนไปเถิดแม่จะกล่อม นวลละม่อมแม่จะเฝ้า ทอผ้าแม่อย่ารำให้ สายสุดใจเจ้าแม่เอย) หรือ เพลงเจ้าเนื้อละมุน (เจ้าเนื้อละมุนเอย เจ้าเนื้ออ่อนเหมือนสำลี แม่มิให้ผู้ใดต้อง เนื้อเจ้าจะหอมศรี ทอผ้าเจ้าคนดีเวยเอย)

๒. สอนภาษาเพื่อให้เด็กออกเสียงต่าง ๆ โดยการหัดเลียนเสียงและออกเสียง การถ่ายทอดความรู้สึกต่าง ๆ เช่น ธรรมชาติ การดำเนินชีวิต การทำมาหากิน การสร้างค่านิยม รวมทั้งการระบายอารมณ์และความในใจของผู้ร้อง รวมทั้งการแสดงถึงความรัก ความห่วงใยลูก การทะนุถนอม เช่น เพลงวัดโบสถ์ (วัดเอยวัดโบสถ์ มีต้นข้าวโพดสำลี ลูกเขยตกยาก แม่เวยก็พราดเอาตัวหนี ข้าวโพดสำลี ต่อแต่นี้จะโรยรา) หรือเพลงนกขมิ้น (นกขมิ้นหลิ่งอ่อนเอย คำแล้วจะนอนรังไหน สุ่มทุมพุ่มไม้ ที่เคยนอน ลมพราดพายุพัดมาอ่อน ๆ เจ้าร่อนมานอนรังเอย)

จังหวัดสมุทรสงคราม มีเพลงกล่อมเด็กที่มีลักษณะเรียบง่าย ท่วงทำนองมีความไพเราะ นุ่มนวล แยกเป็น ๒ ประเภท คือ ประเภทขลุ่ยให้เด็กกลั้ว เช่น เพลงขลุ่ยแกเอย เพลงขลุ่ยเวยเอย และประเภทเพลงที่ช่วยกล่อมให้เด็กหลับได้ง่ายเช่น เพลงนกกาเหว่า เพลงนอนไปเถิด เพลงเจ้าขวัญอ่อน เป็นต้น

เพลงกล่อมเด็กนับวันมีแต่จะเลือนหายไปและหาฟังได้ยากขึ้น แต่ปัจจุบันมีผู้จัดประภายเพลงกล่อมเด็กของจังหวัดสมุทรสงครามให้กลับมาเป็นที่รู้จักอีกครั้ง เช่น นายกรเอก เพื่อนฝัน ชำราชากรครู โรงเรียนศรีทัศนาศูทร อำเภอเมืองฯ จังหวัดสมุทรสงคราม และนางปรานอม ยันตนาภา ชำราชากรบ้านถุ



ในอำเภอร่องคราม

One Of Samut Songkhram



เรื่องที่ ๔ วันที่ ๒๕ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๕ : โทรศัพท์/โทรสาร ๐ ๙๙๖๖ ๘๐๙๔ <http://province.m-culture.go.th/samutsongkhram/index.html>

Thai Lullaby

"Lullaby" or "cradle song" is a soothing song and easy to sing. Most people in the past could sing lullabies because their parents had sung for them since they were born. Lullabies can be found in every regions of Thailand and they also present a culture of taking care of children in Thai society. Lullaby has played an important role for Thai families both in the past and in the present for example,

1. Using a song in putting a baby to sleep. Lullabies are written with nice melody to show parents' tenderness, affection and care, such as, Non Pai Thurd song or Chao Nue La Moon song
2. Using a song in teaching a language to children. Children can learn language from imitating and pronouncing words from lullabies and also they can learn different knowledge from songs for example, Wat Both song or Nok Kamin song

Samut Songkhram Province has simple, gentle and melodious lullabies which are divided into 2 types including to scare children, such as Tuk Kae Aoei song (*Gecko*), Ngu Kheaw Aoei song (*Green snake*), and to lull children to sleep, such as Nok Ga Waoi (*Goat*), Non Bai Therd (*Please sleep, my love*), Chao Kwan Aon (*My dear*) etc.

At the present time, it is hard to find lullabies to listen like before. However, in Samut Songkram, lullabies are brought back and made more well-known. Important people who resurrect Thai lullabies are Mr.Gornake Purnpun, a teacher at Suntha Samut School, Amphur Muang, Samut Songkram Province



Mrs.Pranom Yunnawa, a retired government official.